

AVENTURILE HAZLII ALE LUI PIF

Pe Pif îl cunoaște toată lumea, pentru că e un cățel faimos. Aventurile sale de până acum au făcut deja înconjurul lumii.

Celebrii sunt, de asemenea, și stăpânii lui Pif – Nenea Cezar și Tanti Agata. Aaaa, și să nu-l uităm pe Motanul Hercule!

Toți locuiesc în casa de peste drum. E frumoasă și bine îngrijită.

De îngrijirea gospodăriei se ocupă Nenea Cezar, Tanti Agata, chiar și Pif. Hercule e puțin mai leneș, așa că preferă să trândăvească la umbră.

Când, la orele 7, Nenea Cezar se dă jos din pat, Pif se trezește odată cu el. Tanti Agata e cea mai vrednică, ea e de mult în picioare.

Hercule, însă, continuă să doarmă mai departe pe canapea. Pif se gândește să-i joace un renghi.

Pif se apropie tiptil de Hercule și apoi îl sperie... Bau!

E o zi de duminică. Însă toți patru s-au sculat devreme, pentru că vor să iasă la iarbă verde. Nenea Cezar și Pif pregătesc rucsacul. Tanti Agata le aduce aminte tot ce trebuie să ia cu ei. Iar Hercule nu face nimic – se plimbă de colo-colo, cu mâinile la spate.

Cei patru au ajuns cu bine într-o pădure, aflată pe marginea unui lac.

Pif se pregătește să pescuiască. Își aruncă undița în apă și așteaptă să prindă un pește. Hercule face plajă și se relaxează.

Pluta undiței a mișcat, iar Pif trage cu putere. De fapt, el este tras cu putere în apă, căci peștele e foarte mare.

Pif e acum cu totul în apă, iar Hercule vine să se amuze pe seama lui.

Însă Hercule nu e un băiat rău. Îi întinde prietenește mâna lui Pif, ajutându-l să iasă pe mal.

Hercule e un adevărat cavaler. Vede niște flori frumoase și se apucă să le culeagă pentru Tanti Agata. Pif îl întreabă despre ce e vorba,...

...iar Hercule îi răspunde că e un cadou special pentru stăpana lor. Hercule îi dă lui Pif un mănunchi de flori, sfătuindu-l să le ofere.

Surpriza are efectul scontat. Tanti Agata e foarte bucuroasă de florile primite de la cei doi.

A mai trecut o vreme. S-a făcut iarnă.

Afară ninge și totul e acoperit cu zăpadă. Pif îl vede pe Hercule și se gândește să-i joace o farsă.

Hercule se îndepărtează de casă, chipurile să facă o plimbare. În drumul lui, vede un om de zăpadă.

Lui Hercule i se pare ceva curios la omul acela de zăpadă. Adineauri arăta parcă altfel...

Bum!

Da, ați ghicit. Nu era vorba de-un om de zăpadă adevărat. Era doar un costum de om de zăpadă, în care se deghizase Pif. Hercule e puțin derutat de lovitură, iar Pif se amuză pe seama lui.

Bum!

Hercule s-a răzbunat. I-a întors lovitura de mai devreme lui Pif, iar acesta acum e amețit de-a binelea. Hercule profită de ocazie și-i împrumută costumul.

Deghizat în costumul de om de zăpadă, Hercule se apropie de casă. Nenea Cezar îl vede și se sperie de el, crezând că are de-a face cu o fantomă.

Și Tanti Agata vede omul acela de zăpadă plimbăreț. Însă ea nu-și pierde cumpătul și...

Bum!

Hercule a leșinat, iar în cădere și-a pierdut și masca. Lui Tanti Agata îi pare rău că l-a lovit tocmai pe motanul lor.

Pif are niște patine și tot încearcă să se dea pe gheață.

Însă de fiecare dată își pierde echilibrul și alunecă pe suprafața lucioasă.

✖
„Nu sunt bune patinele”, își spune Pif, „cu schiurile aş avea mai multă siguranță”.

✖
Pif pleacă așadar spre pârtia din apropiere. Hercule îl vede și vrea să meargă și el. „Mergem împreună, dar ne dăm pe rând cu schiurile, pentru că nu avem decât o singură pereche”, spune Pif. „De acord”, aprobă Hercule.

✖
Cei doi au plecat așadar împreună, ca foarte buni prieteni.

✖
Au stat la coadă și au plătit biletul de intrare pe pârtie. Apoi, Pif s-a dus să-și pună echipamentul. Lui Hercule i-a venit o idee și...

✖
...a pus-o imediat în aplicare. Hercule a întins o frânghie între doi copaci, tocmai pe pârtia pe unde urma să schieze Pif.

✖
Pif avea mare viteză și, deși a văzut frânghia, n-a mai putut face nimic. Pif s-a rostogolit, iar în cădere, schiurile și bețele i-au zburat cât-colo.

✖
Hercule a luat repede schiurile și le-a pus în picioare. Apoi s-a împins cu putere în bețe, dându-și drumul să alunece pe pârtie. Motanul nu mai avea deloc răbdare să-l aștepte pe Pif. „Și la urma-urmei, de ce tocmai Pif trebuia să se dea primul pe pârtie?”, gândea Hercule.

✖
Însă Hercule a uitat de frânghia întinsă mai devreme și a pățit la fel ca Pif. Acum, nimeni nu mai putea fi supărat pe celălalt.

✖